

Schriftlezing: Deut. 6:1-5, Hand. 4:32-35.

Tekst: Hand. 4:32a

Zingen: Ps. 122:1 en 2, Ps. 81:11, Ps. 48:1 en 6, Ps. 133:1, HA {133:2 en 3, Ps. 26} Lofz. van Simeon:1

Hoofdpunten van de preek

Israëls kernbelijdenis: 'de HEERE is één' wordt weerspiegelt in de eenheid van de gemeente van het Nieuwe Testament. Verdeeldheid is daarom een grote zonde.

Gelovenden

De Heere is een en daarom Zijn gemeente ook. De eenheid ligt vast in God.

Door het geloof (er staat: de menigte *gelovenden*) behoor je aan God en ben je lidmaat van het ene lichaam van Christus. Onderlinge verschillen (in karakter, geloofsbeleving, enz.) moeten in dit licht wegvallen.

Waar de nadruk van het geloof in Christus verschuift naar de gelovende mens slaat de verdeeldheid toe en is het alsof Christus opnieuw gekruisigd wordt.

Één hart en ziel

De menigte van 'gelovenden' is één hart en ziel. Eenheid is concreet en blijft niet bij een fijn gevoel of mooie woorden steken.

De menigte, het geheel dus, is één hart en ziel (// Deut. 6:4). In bijbels taalgebruik is het hart de plek van de beslissingen en de ziel die van het gevoel.

De hele gemeente is één in het dienen van God. Dat is het heerlijke bestaansdoel van de gemeente, de zaligheid. De HEERE wil door de ene tafel Zijn gemeente daarin versterken.

Het dienen van God wordt nog concreter in het liefhebben van uw naaste.